

Arrest

nr. 254 866 van 21 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. HEYVAERT, loco advocaat G. GASPART, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste en tweede verzoeker dienen beiden op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op respectievelijk 22 juli 2020 en 24 augustus 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 november 2020 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, J.L.H.B.(...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 06 mei 1994 in Usulután, El Salvador. Daar bent u altijd blijven wonen. U hebt het middelbaar afgerond en specialiseerde zich in landbouwwetenschappen. Na uw schooljaren hebt u dan ook vooral jobs uitgeoefend in die sector. In november 2017 bent u getrouwd met M.V.C.D.H.(...) (CGVS nr.X en O.V. nr. X).

Uw problemen begonnen ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek uit El Salvador, toen de lokale tak van de bende "MS" zijn invloed in uw wijk begon uit te breiden. Eén of tweemaal per maand werden inwoners lastig gevallen en onder druk gezet om vijf of tien dollar te overhandigen. Het gebeurde ook wel dat er in natura betaald moest worden: een telefoon of simkaart, een maaltijd, of kledij. Door de aanwezigheid van de bende namen criminele fenomenen zoals confrontaties met de politie en afrekeningen en verdwijningen toe. Door de achteruitgang in veiligheid durfden veel wijkbewoners nauwelijks nog buiten komen. Reizen naar andere plaatsen werd moeilijker omdat rivaliserende bendes zich wantrouwig opstelden. Toen u op een keer met uw grootmoeder naar het ziekenhuis was geweest voor verzorging, werd u bij het buitengaan aangesproken door bendeleden die een mes trokken en uw identiteitskaart wilden zien. Toen ze ontdekten dat u uit een andere wijk kwam, kreeg u te horen dat ze u nooit meer aan het ziekenhuis wilden zien. Alle andere jongeren vertrokken gaandeweg uit de wijk.

Op u en uw broer, de enige achtergebleven jongemannen, nam de druk toe. De bende deed pogingen om u te rekruteren maar daar wilde u niet op ingaan. Na uw huwelijk in november 2017 werkte u in een fruitboomgaard en uw partner werkte halftijds in de apotheek. Op die manier hadden jullie genoeg geld om elke maand het gevraagde bedrag van 50 dollar te betalen aan de bende. In oktober 2018 verhoogde het geëiste bedrag echter naar 150 dollar per maand. U denkt dat de bendeleden meer geld van u wilde hebben omdat u familie in de VS hebt wonen. Dat bedrag konden jullie echter niet elke maand missen. Op een zekere dag in oktober had u na het werk in de boomgaard enkele maïselden verzorgd toen u op de terugweg naar huis werd tegengehouden door een groepje van acht à tien gewapende bendeleden. Ze maakten u duidelijk dat ze u zouden vermoorden als u niet zou betalen. Ze lieten u vertrekken en herinnerden u er voortdurend dat u moest betalen door telefoontjes of bendeleden die langs uw huis kwamen. U werd zo bang dat uw vrouw niet meer alleen naar haar werk mocht gaan, en zelf ging u ook niet meer naar uw maïselden waar u door bendeleden was bedreigd. Ook uw job in de fruitboomgaard moest u opgeven.

De bende raakte gefrustreerd omdat jullie niet betaalden, en beslisten dat ze in het leegstaande huis naast het uwe zouden intrekken zolang u niet betaalde. Beide huizen zijn eigendom van een tante die in de Verenigde Staten woont en u moest de sleutel van het andere huis afgeven aan de bendeleden. Af en toe kwamen bendeleden naar het huis, dat ze als opslagplaats gebruikten. U en uw echtgenote meden het huis en verbleven bij verwanten omdat jullie vreesden in de vuurlinie terecht te komen als er een confrontatie zou komen tussen de bende en de politie. Een vriend van u, A.S.(...), verdween op 02 november 2018 na een voetbalwedstrijd. Een zoekactie leverde niets op. Jullie hoorden de bendeleden in het huis naast het uwe zeggen dat A.(...) was vermoord en in stukken gesneden, zodat hij nooit meer zou worden teruggevonden. Omdat de situatie niet langer houdbaar was voor jullie beslisten jullie het land te verlaten, samen met uw broer E.A.H.B.(...) (CGVSnummer X en O.V.-nummer X), die dezelfde problemen kende met de bende "MS" als jullie. Op 29 december 2018 vertrokken jullie uit El Salvador. Diezelfde dag nog hebben bendeleden aan uw ouders gevraagd waar jullie waren. Op 30 december 2018 kwamen jullie aan in België, waar jullie op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Na uw vertrek uit El Salvador is een neef van uw verdwenen die niet ver van u woonde. U vermoedt dat zijn verdwijning het werk is van bendeleden. Als uw ouders naar uw toenmalige adres gaan, wordt hen voortdurend gevraagd wanneer jullie terugkomen.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u door de bende "MS" te zullen worden vermoord.

Ter ondersteuning van uw verzoek hebt u volgende documenten neergelegd: uw paspoort en dat van uw partner, de identiteitskaart van uw partner, geboorteaktes van uzelf en uw partner, een huwelijksakte, het diploma van uw echtgenote, documenten betreffende jullie reis naar België, en een bijlage 26 waarop jullie in België geboren zoon werd genoteerd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Om te beginnen dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)).

Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verder wordt de door u beweerde vrees in verregaande mate aangetast door de vaststelling dat uw broer E.A.(...)samen met u is vertrokken uit El Salvador, en om dezelfde reden als u een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in België (CGVS, p.7; CGVS vrouw, p.11), alvorens afstand te doen van zijn verzoek en vrijwillig terug te keren naar El Salvador. Dat uw broer oprecht zou hebben geloofd dat zijn leven of zijn grondrechten zo acuut in gevaar waren dat hij zijn herkomstland moest verlaten, in België internationale bescherming verzocht, en vervolgens besloot terug te keren naar El Salvador zonder de afloop van zijn procedure af te wachten, past in geen enkel logisch geheel. Uit jullie verklaringen blijkt immers duidelijk dat hij zijn vrees baseerde op dezelfde problemen als u gekend zou hebben (CGVS, p.7; CGVS vrouw, p.11). U maakt geen enkele melding van gebeurtenissen of omstandigheden die ertoe zouden leiden de door jullie beweerde vrees anders in te schatten. Dat klemmt des te meer nu blijkt dat E.A.(...)reeds op 06 juli 2020, dus ruim voor uw persoonlijk onderhoud en dat van uw partner, bij de Belgische asielinstanties ter kennis bracht dat hij wenste terug te keren en uit eigen beweging afstand deed van zijn verzoek om internationale bescherming (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie). De behandeling van zijn dossier werd formeel afgesloten op 26 oktober 2020. Toch hebben u en uw partner op het CGVS geen enkele melding gemaakt van een ingrijpende wijziging in jullie omstandigheden die het voor uw broer en bij uitbreiding voor jullie mogelijk zou maken om op veilige wijze terug te keren naar El Salvador. Meer nog, geen van jullie beide bracht tijdens het persoonlijk onderhoud ter sprake dat E.A.(...)zinnens was om terug te keren. Niet alleen doen deze observaties afbreuk aan de door u beweerde vrees, maar zij doen er ook aan twijfelen dat u eerlijke en volledige verklaringen hebt afgelegd.

Wat betreft de door u beweerde gebeurtenissen wijst het CGVS er op dat u niet verder komt dan blote beweringen. U legt geen enkel overtuigingsstuk neer ter staving van uw relaas. Ook uw erbarmelijke levensomstandigheden, met name dat u de bende zoveel moest betalen dat jullie meer dan eens geen drinkwater of elektriciteit meer hadden omdat de facturen onbetaald bleven (CGVS, p.14), staafst u op geen enkele manier (CGVS, p.15; CGVS vrouw, p.10). U hebt trouwens ook geen enkel officieel document dat zou ondersteunen dat u ooit hulp of bescherming hebt gezocht in El Salvador. In dat verband wijst het CGVS er op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat dit in casu zo is, en houdt het bij een vage en algemene verwijzing naar corruptie binnen de politie (CGVS, p.10,11).

Wat er ook van zij, bij gebrek aan documenten moet het CGVS zich baseren op jullie verklaringen over de beweerde feiten. Deze zijn echter vaag, weinig consistent en op een aantal punten rondt tegenstrijdig. Een eerste belangrijk element daarbij is dat noch u, noch uw echtgenote, bij DVZ enige melding hebben gemaakt van doodsb bedreigingen, en dat jullie te weten waren gekomen dat jullie vriend door de bende was vermoord (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; DVZ vrouw, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Toch stellen jullie allebei een goede samenvatting van de feiten te hebben laten noteren bij DVZ (CGVS, p.3, CGVS vrouw, p.3). Het valt niet in te zien om welke reden jullie dan cruciale elementen uit jullie relaas zouden hebben weggelaten. U beweert thans dat u na de doodsb bedreigingen uw werk hebt opgezegd (CGVS, p.9-10) dat u oprecht geloofde dat u ter plaatse zou worden vermoord toen u dit overkwam (CGVS, p.11), en dat het deze gebeurtenis was die jullie deed besluiten om het land te verlaten (CGVS, p.13), waaruit volgt dat dit een bijzonder ingrijpende gebeurtenis zou geweest zijn voor u. Dat u deze niet ter sprake bracht bij DVZ toen u werd gevraagd om te duiden waarom u vreesde voor uw leven, is daarom niet aannemelijk. U stelt dat u bij DVZ alles hebt samengevat en dat u in angst leefde omdat u de afpersing niet kon betalen (CGVS, p.16). Nog los van het feit dat u niet kan worden gevolgd als u stelt dat de doodsb bedreigingen aan uw adres zonder meer kunnen worden gelijkgesteld aan afpersing, wat ook blijkt uit het feit dat volgens uw eigen verklaringen de meeste mensen in uw regio moesten betalen (CGVS, p.13), merkt het CGVS op dat u bij DVZ ook helemaal niet hebt verklaard dat u niet langer deze betalingen kon verrichten (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uw vrouw stelt dat er werd gezegd dat het een samenvatting moest zijn, en dat er niet werd verwacht dat jullie in detail zouden treden (CGVS vrouw, p.18). Dat jullie om die reden geen melding zouden van een doodsb bedreiging, wat geen detail is, kan geenszins overtuigen.

Tijdens uw spontaan relaas blijft u ook bijzonder vaag en algemeen. Hoewel u nadrukkelijk werd verzocht om gedetailleerd tewerk te gaan (CGVS, p.8) onderneemt u nauwelijks een poging om te duiden wanneer de feiten zouden hebben plaatsgevonden: u hebt het slechts over twee gebeurtenissen in oktober (CGVS, p.9). U noemt ook geen enkele naam tijdens uw relaas (CGVS, p.8-12). Na uw spontaan relaas moet u er zelfs op worden gewezen dat u niet eens hebt verduidelijkt wie u vreest in El Salvador. U houdt het eerst op "de bendeleden" (CGVS, p.12) en het is pas wanneer u nogmaals expliciet wordt gevraagd om te zeggen welke bende u dan wel vreest, dat u toevoegt dat het gaat om leden van de "MS" (CGVS, p.12). Na bijkomende vragen geeft u ook nog de naam van de huidige leider van de bende: E.A.(...) (CGVS, p.13). Uw partner blijkt niet eens op de hoogte te zijn van deze naam: ze weet alleen dat de voornaam E.(...) is, en dit terwijl ze hem persoonlijk kent van op school (CGVS vrouw, p.9). Het is weinig geloofwaardig dat zij de naam van de aanstoker van uw beweerde problemen in El Salvador niet zou hebben onthouden. Dat uw partner zo weinig aandacht voor jullie eigen problemen aan de dag legt, relativeert tevens sterk de door jullie beweerde vrees. Overigens preciseert ook uw vrouw geen enkel van de beweerde feiten in ruimte of tijd tijdens haar spontaan relaas, en heeft ook zij niet geconcretiseerd wie jullie dan wel vrezen in jullie herkomstland (CGVS vrouw, p.8-9). Het is opnieuw pas nadat zij daarmee geconfronteerd wordt dat ze enige details geeft (CGVS vrouw, p.9).

Zelfs nadat u zelf wordt gevraagd om meer precieze informatie te geven, kan u slechts bij benadering zeggen dat u "eind oktober" een confrontatie had met de bendeleden, en "ongeveer dezelfde periode" verplicht werd om de sleutel van het naburige huis, die u bewaarde, moest afgeven aan de bende (CGVS, p.13). Daarna konden ze naar believen komen en gaan omdat ze een sleutel hadden (CGVS, p.15). Dat is trouwens ook iets dat uw partner niet lijkt te weten: in haar versie van de feiten weigeren jullie de sleutel af te geven, en breken de bendeleden met geweld binnen in het huis (CGVS vrouw, p.8,13). Wanneer zij wordt gewezen op deze tegenstrijdigheid, stelt ze plotseling niet te weten of u de sleutel hebt afgegeven of niet (CGVS vrouw, p.13). Dat uw advocaat dat vergoelijkt met de hypothese dat u haar dat nooit hebt verteld (CGVS vrouw, p.22) is een post factum uitleg die slechts weinig kan overtuigen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat die

precieze en consistente verklaringen aflegt over de feiten waarop hij of zij zich beroept, en u had geen enkele reden om dit te verzwijgen voor uw vrouw en integendeel alle belang om te zorgen dat zij in staat is om een correct en gedetailleerd overzicht te geven van de basis van jullie beweerde vrees. Uw vrouw kan trouwens ook niet meer precies zijn dan dat u “midden oktober” werd tegengehouden door bendeleden die wilden weten waarom jullie niet betaalden, en uiteindelijk beslisten dat u niet meer naar de maïsvelden mocht gaan totdat u had betaald (CGVS vrouw, p.8,9), en breidt het onzekerheidsinterval zelfs uit als haar wordt gevraagd naar de datum dat dit gebeurde door te schatten dat het “oktober, begin november” ergens was (CGVS vrouw, p.13). Dat u met de dood werd bedreigd door gewapende mannen komt in haar verklaringen dus niet voor. Dat er wapens bij betrokken waren voegt ze pas later toe (CGVS vrouw, p.14). Volgens uw advocaat blijkt uit deze verklaringen dat u de facto werd onteigend door de bende, die u ervan weerhield om naar uw gronden te gaan (CGVS vrouw, p.22). Zelfs indien aan deze beweerde gebeurtenissen geloof gehecht zou worden, quod non, dient er op gewezen te worden dat u zelf verklaarde geen gronden of huizen te bezitten, en enkel op andermans velden te hebben gewerkt (CGVS, p.6). Deze bewering mist dus elke feitelijke grondslag.

Bovendien verwijst uw vrouw niet naar deze gebeurtenis ergens in oktober als rechtstreekse aanleiding van jullie beslissing om te vluchten, zoals u doet (CGVS, p.13). Zij stelt integendeel dat jullie beslisten om te vertrekken uit El Salvador toen jullie op 02 november 2018 hoorden dat de bendeleden lachten met de moord op jullie verdwenen vriend (CGVS, p.8-9,10). Dat was de enige keer dat jullie ooit konden verstaan wat de bendeleden in het naburige huis zeiden (CGVS vrouw, p.16), wat op zich reeds een weinig geloofwaardige toevalligheid is. Van uw vriend A.(...) kan zij zich overigens ook niet de volledige naam herinneren (CGVS, p.10), en dat er ooit een zoekactie is geweest om uw vriend A.(...) terug te vinden kunnen jullie ook niet aantonen met eender welk bericht, foto, of ander overtuigingsstuk (CGVS vrouw, p.10). Dat bevreemdt des te meer omdat zijn familie de politie heeft ingeschakeld, waardoor toch mag worden verondersteld dat er ruchtbaarheid werd gegeven aan deze onrustwekkende verdwijning (CGVS vrouw, p.11). Verder is het bijzonder ongeloofwaardig dat jullie als enige ontdekten dat uw vriend door bendeleden werd vermoord, maar dit nooit rechtstreeks of onrechtstreeks hebben gecommuniceerd aan zijn familie (CGVS vrouw, p.10,16).

U zelf stelt nadrukkelijk dat de bende “MS” u probeerde in te lijven toen ze in september het geld kwam ophalen (CGVS, p.14). Uw partner bevestigt anderzijds verschillende keren dat het de bende enkel ging om betalingen, cash of in natura (CGVS vrouw, p.11,13-14). Ze lijkt tijdens het persoonlijk onderhoud voor het eerst te horen dat de bende u zover probeerde krijgen dat u voor hen zou beginnen werken, en wijst resoluut van de hand dat er ooit zoiets gebeurd zou zijn (CGVS vrouw, p.15). Ook op dit punt slagen jullie er dus niet in om consistente en eenduidige verklaringen af te leggen.

Een laatste opvallende divergentie in jullie verklaringen betreft de gebeurtenissen sinds uw vertrek. Wanneer uw partner wordt gevraagd naar gebeurtenissen na jullie vertrek die verband houden met de door u beweerde problemen, verwijst ze enkel naar de verdwijning van uw neef, die volgens haar de stempel van de bende “MS” draagt (CGVS vrouw, p.9). In dat verband moet terloops worden aangestipt dat jullie ook van deze beweerde verdwijning niet eens een begin van bewijs neerleggen. Uw vrouw bevestigt later tijdens het interview nog dat de bende “MS” sinds jullie vertrek geen contact meer heeft genomen, en geen boodschappen hebben bezorgd (CGVS vrouw, p.11). Zij is dan ook de mening toegedaan dat jullie op dit moment geen enkele reden hebben om te denken dat er in El Salvador nog mensen naar jullie op zoek zijn nu (CGVS vrouw, p.17). Dat uw vrouw de zaken zo inschat wordt trouwens ook ondersteund door het feit dat zij op Facebook publiek heeft gemaakt dat jullie in Lommel wonen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde screenshots). Een en ander relateert trouwens ook het risico voor jullie familie in El Salvador om door bendeleden te worden gevisieerd als die ontdekken dat er familie in het buitenland woont, zoals jullie voorhouden (CGVS, p.11; CGVS vrouw, p.19). Dat uw advocaat stelt dat het gaat om een profiel onder een bijnaam, en niet haar officiële naam, is naast de kwestie aangezien op dit profiel, dat zij reeds sinds 2011 gebruikt en wordt gevolgd door talrijke vrienden, wel degelijk publiek werd gepost dat zij in Lommel woont. Dat haar vriendenlijst niet openbaar zichtbaar is maakt van dit profiel geen privéprofiel, zoals uw raadsman tevens nog lijkt te suggereren (CGVS vrouw, p.22). Uit de woorden en daden van uw partner blijkt duidelijk dat zij niet gelooft dat er enig gevaar aan verbonden is om wereldkundig te maken waar jullie momenteel verblijven. Zelf beweert u aanvankelijk ook dat er na uw vertrek uit El Salvador niets meer gebeurd is dat te maken heeft met uw problemen, behalve de verdwijning van uw neef (CGVS, p.12). Alleen op de dag van jullie vertrek zijn er bendeleden komen vragen waar u ergens was (CGVS, p.11,12). U lijkt deze verklaringen abrupt te wijzigen als u op het einde van uw persoonlijk onderhoud plots toevoegt dat de bende tot op heden voortdurend langskomt bij uw ouders om te vragen wanneer jullie terugkeren (CGVS, p.20). Uit de feitelijke vaststellingen blijkt dat u daar niet eerder over gesproken hebt, in weerwil

van uw stelling dat u dat al ter sprake had gebracht (CGVS, p.20). U voegt er trouwens ook nog aan toe dat uw ouders soms aanwezig zijn in het huis waar jullie woonden (CGVS, p.20). Dat jullie er moesten vluchten omdat de bende die u viseerde het naburige huis had ingepalmd, maar uw ouders zelfs na rechtstreeks contact met de bendeleden op bezoek blijven gaan op datzelfde adres valt al niet in een logisch kader te wringen. Dat deze laattijdige toevoeging ook nog eens manifest strijdig is met het standpunt van uw vrouw, maakt ze al helemaal ongeloofwaardig.

Dat jullie trouwens jullie vertrek uit El Salvador hebben uitgesteld naar het einde van de maand december omdat de tickets dan goedkoper waren, plaats trouwens ook de nodige vraagtekens bij de waarachtigheid, dan wel de ernst van de door jullie beweerde feiten. Dit geldt zelfs nog meer aangezien uw vrouw verklaart dat jullie na 02 november 2018, dus in de weken voor jullie vertrek, ook geen problemen meer kenden met de bende die jullie zou hebben geviseerd (CGVS vrouw, p.17).

Dat uw partner ook nog de vrees inroept dat jullie zoon in El Salvador mogelijks gerekruteerd zou kunnen worden door de aldaar aanwezig bendes kan ook op geen enkele wijze een actuele nood aan internationale bescherming aantonen. Het gaat immers op een volledig speculatieve vrees die u op geen enkele wijze concretiseert en die gezien de prille leeftijd van uw zoon (CGVS vrouw, p.20) op dit ogenblik geenszins realistisch is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een

alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot kan volledigheidshalve ook nog worden opgemerkt dat uw profiel als Salvadoraan met familie die in het buitenland woont op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Dat dit profiel geen nood aan bescherming aannemelijk maakt kan trouwens ook worden afgeleid uit de vaststelling dat uw familie ook dit profiel heeft, zonder dat u enige melding maakt van problemen voor hen (CGVS, p.19; CGVS vrouw, p.11). Uw vader heeft zelf in de VS gewoond, en woont momenteel in hetzelfde kanton als waar u woonde (CGVS, p.20). Zoals hierboven reeds opgemerkt is uw broer vrijwillig teruggekeerd naar El Salvador, wat genoegzaam aan toont dat hij niet vreest dat zijn grondrechten er zouden worden geschonden. U schat zelf trouwens dat het merendeel van de Salvadoraanse bevolking familieleden heeft wonen in de VS (CGVS, p.19), waardoor dit gegeven met reden kan worden beschouwd als de norm, en niet als uitzondering.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De overige documenten die u hebt neergelegd kunnen deze beoordeling niet ombuigen. De paspoorten, geboorteaktes, de huwelijksakte en de identiteitskaart van uw partner tonen jullie identiteit, nationaliteit en burgerlijke staat aan. Geen van deze elementen worden in deze beslissing in twijfel getrokken. Dat geldt evenzeer voor de bijlage 26 die uw partner heeft neergelegd om te tonen dat zij in België is bevallen van een zoon. Het diploma van uw partner houdt net zomin als de documenten betreffende jullie reis naar België een inhoudelijk verband met de door u beweerde feiten.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm

waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat aan uw neef F.J.A.M.(...) (CGVSnummer 18/20776 en O.V.-nummer 8.719.605) op 06 februari 2019 de Vluchtelingenstatus werd toegekend in België. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat u dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op zijn individuele merites beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, M.V.C.D.H.(...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Usulután op 16 november 1995. U behaalde een technisch bachelor-diploma en werkte achtereenvolgens in een klinisch laboratorium en een apotheek. Sinds 2017 bent u getrouwd met J.L.H.B.(...) (CGVS nr.19/11645 en O.V. nr. 8.767.487). U bent in België bevallen van een zoon. Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner J.L.H.B.(...) (zie ook hieronder):

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Tijdens uw eerste interview bij DVZ was u zwanger, waarmee rekening werd gehouden. Ten tijde van uw persoonlijk onderhoud was u reeds bevallen, waardoor geen verdere aan uw zwangerschap verbonden procedurele noden bestaan.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de formele motiveringsplicht en meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsmede van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekers voeren tevens een beoordelingsfout aan.

Na een korte samenvatting van de bestreden beslissing en een theoretische uiteenzetting van een aantal principes voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, gaan verzoekers in op de geloofwaardigheid van het relaas en trachten zij bepaalde weigeringsmotieven te weerleggen. Zij volharden in hun relaas en betogen: *"Verzoekers broer keerde terug naar El Salvador om opnieuw naar een ander land te migreren. Hij heeft dit beslist omdat hij in België weinig perspectief zag om een bescherming te krijgen. Hij wachtte al lang op een uitnodiging die niet kwam en zag talrijke onderdanen van El Salvador negatieve beslissingen krijgen. Hij is dus teruggekeerd naar El Salvador om te proberen (illegaal) naar de Verenigde Staten te migreren.*

Hij ging echter niet terug naar het Kanton El Jocotillo waar de problemen plaatsvonden maar is ingetrokken bij een tante die in San Salvador verblijft, in Aguilaes. Het is juist omwille van het gevaar dat hij loopt in het kanton El Jocotillo dat verzoekers broer zich in San Salvador heeft gevestigd, de tijd om zijn reis naar de Verenigde staten te organiseren.

Deze terugkeer is ook op aanraden van verzoekers andere broer, R.U.(...) die in Atlanta in de Verenigde Staten woont.

Verzoekers spraken niet over de beslissing van E.A.(...), omdat hij nog twijfelde of hij zou terugkeren, en hij verzoekers niet had geïnformeerd dat hij al afstand had gedaan van zijn asielaanvraag. Zij wilden dus geen melding maken van zijn aarzelingen. Hieruit kan geen gebrek aan medewerking worden afgeleid.

Verzoekers hebben inderdaad geen schriftelijke bewijsstukken en kunnen die niet neerleggen. De geloofwaardigheid van hun relaas moet dus op basis van hun verklaringen worden onderzocht.

Er moet begrip worden getoond voor de moeilijkheid van verzoekers om hun relaas op de verwachte manier te maken. Op de Dienst Vreemdelingenzaken, wordt hen gevraagd om tot de kern van hun relaas te houden, en enkel persoonlijke elementen aan te halen. Dit is de reden waarom zij de moord op hun vriend niet vermeldde

Dat verzoekers spontaan misschien onvoldoende gedetailleerd waren moet ik niet worden gebruikt als motief tot ongeloofwaardigheid van hun relaas. Hun verklaringen moeten globaal worden onderzocht en zij waren wel in staat om meerdere details terug te geven na verdere ondervraging van de Protection Officer.

De verschillende tegenstrijdigheden en vaagheden aangehaald door de verwerende partij wegen niet op tegen de andere aspecten van verzoekers relaas waar zij doorleefd en gedetailleerd hun eigen ervaring hebben beschreven.

Hun relaas moet als geloofwaardig worden geacht."

Zij kaarten de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan en stellen dat het risico in geval van terugkeer moet worden geobjectiveerd waarbij ze verwijzen naar en citeren uit landeninformatie. Zij betogen dat, aangezien de verklaringen van verzoeker aantonen dat hij reeds het slachtoffer was van de *pandilla*, moet worden vermoed dat deze vervolgingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer. Ook halen zij aan dat hun verblijf in het buitenland an sich eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee gepaard gaande gewelddaden.

Verder argumenteren zij op basis van landeninformatie dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden tegen het bendegeweld in het land. Een hervestiging op een andere locatie in El Salvador biedt volgens hen evenmin enige veiligheid.

Verzoekers betogen nog dat hun vrees op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador werpen verzoekers op dat het daar aanwezige geweld kadert binnen een binnenlands gewapend conflict en wel degelijk willekeurig van aard is. Hierbij verwijzen zij naar en citeren zij omstandig uit landeninformatie.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegen verzoekers de volgende documenten:

- stuk 3: COI Focus, *El Salvador: Retour au pays des ressortissants*, 12 juli 2019 ;
- stuk 4 : UNHCR, *Submission by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees in the case of S.M. v. Spain (Appl. N° 29659/16) before the European Court of Human Rights*, 30 januari 2017;
- stuk 5 : UNHCR, *Brief of Amicus Curiae United Nations High Commissioner for Refugees in support of plaintiffs-appellees in the case Grace, et al., Plaintiffs-Appellees, v. William P. Barr, Attorney General, et al., Defendants-Appellants*; 31 juli 2019.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 15 april 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020;
- COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020;
- UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekers verklaren dat zij El Salvador hebben verlaten omwille van problemen met leden van de bende Mara Salvatrucha (hierna: MS-13); zij zouden door hen zijn afgeperst en met de dood zijn bedreigd. Verzoekers denken dat de bendeleden de renta hebben verhoogd omdat zij familie hebben die in de Verenigde Staten verblijft. Verzoekers broer E.A.H.B., die dezelfde problemen kende met deze bende, verliet samen met hen El Salvador. In geval van terugkeer vrezen verzoekers te zullen worden vermoord door MS-13.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermoend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekers zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten hun individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

5.3. Wat betreft de verschillende documenten die verzoekers in het kader van hun beschermingsverzoek voorleggen (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

Verzoekers' paspoorten, geboorteaktes, de huwelijksakte en de identiteitskaart van verzoekster alsook de bijlage 26, betreffen onder meer persoonsgegevens, zoals hun identiteit en nationaliteit, en tonen verder aan dat verzoekster in België is bevallen van een zoon, allemaal elementen die hier niet ter discussie staan. Voor het overige houden deze documenten geen verband met verzoekers' vluchtrelaas. Hetzelfde geldt voor het diploma van verzoekster en de documenten betreffende hun reis naar België.

De voorgelegde stukken volstaan wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Verzoekers brengen geen enkel bewijskrachtig stuk aan ter ondersteuning van hun relaas.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.4. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers' verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten.

Vooreerst motiveert hij dat hun beweerde vrees in verregaande mate wordt aangetast door de vaststelling dat verzoekers broer E.A., die samen met hen is vertrokken uit El Salvador en om dezelfde redenen een beschermingsverzoek heeft ingediend, afstand heeft gedaan van zijn verzoek en vrijwillig is teruggekeerd naar El Salvador.

Verder overweegt de commissaris-generaal dat verzoekers' verklaringen over de beweerde feiten vaag, weinig consistent en tegenstrijdig zijn. Hij stelt onder meer vast dat (i) verzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) geen enkele melding hebben gemaakt van doodsb bedreigingen noch dat zij te weten waren gekomen dat hun vriend door de bende was vermoord, (ii) verzoekers geen van beiden tijdens hun spontaan relaas bij het CGVS konden duiden wanneer de feiten zouden hebben plaatsgevonden noch eenduidig konden duiden wie zij vrezen in El Salvador, (iii) zij tegenstrijdige en incoherente verklaringen afleggen over hoe de bendeleden het naburige huis hebben betreden en het tijdstip waarop verzoeker door gewapende mannen met de dood werd bedreigd, (iv) verzoekster niet naar deze gebeurtenis ergens in oktober verwijst als rechtstreekse aanleiding van hun beslissing om te vluchten, zoals verzoeker doet, en zij onaannemelijke verklaringen afleggen omtrent de moord op hun verdwenen vriend, (v) verzoeker nadrukkelijk heeft verklaard dat de bende MS-13 hem probeerde in te lijven toen ze in september het geld kwam ophalen, terwijl verzoekster verschillende keren bevestigt dat het de bende enkel ging om betalingen, en (vi) zij geen eensluidende verklaringen afleggen betreffende de gebeurtenissen sinds hun vertrek.

Tevens wordt opgemerkt dat de vaststellingen dat verzoekers hun vertrek uit El Salvador hebben uitgesteld naar het einde van de maand december omdat de tickets dan goedkoper waren en zij in de weken voor hun vertrek geen problemen meer kenden met de bende, de waarachtigheid dan wel de ernst van de door hen beweerde feiten ondermijnt.

Daarnaast wijst de commissaris-generaal erop dat de door verzoekers ingeroepen vrees dat hun zoon in El Salvador mogelijk zou kunnen worden gerekruteerd, louter speculatief is, zij deze op geen enkele wijze concretiseren en, gezien de prille leeftijd van hun zoon, op dit ogenblik geenszins realistisch is.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggend verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen.

5.5. Wat betreft de vrijwillige terugkeer van verzoekers broer E.A. naar El Salvador, houden verzoekers voor dat hij terugkeerde omdat hij in België weinig perspectief zag om bescherming te krijgen. Zij benadrukken dat hij niet is teruggekeerd naar het kanton El Jocotillo waar de problemen plaatsvonden, maar is ingetrokken bij een tante die in San Salvador verblijft om zijn reis naar de Verenigde Staten te organiseren. Ter terechtzitting verklaren verzoekers dat hij ondertussen in de Verenigde Staten verblijft.

De Raad stelt vast dat verzoekers evenwel niet verder komen dan blote beweringen. Zij brengen geen enkel bewijskrachtig element bij dat aantoonde dat verzoekers broer na terugkeer bij zijn tante in San Salvador verbleef en zich ondertussen in de Verenigde Staten bevindt. De bewering dat hij is teruggekeerd omdat hij in België weinig perspectief zag, kan overigens niet worden aangenomen. Indien verzoekers broer zich daadwerkelijk bedreigd voelde in El Salvador, daarom naar België is gevlucht en hier een beschermingsverzoek heeft ingediend, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij op zijn minst de afloop van zijn procedure afwacht alvorens zijn andere opties aan te wenden. Zijn terugkeer relateert zijn nood aan bescherming en bijgevolg ook die van verzoekers daar uit hun verklaringen duidelijk blijkt dat hij zijn vrees baseerde op dezelfde problemen als deze die zij zouden hebben gekend (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 11). Verzoekers maakten evenmin enige melding van een ingrijpende wijziging in hun omstandigheden die het voor verzoekers broer en bij uitbreiding voor hen mogelijk zouden maken om op veilige wijze terug te keren naar El Salvador. Meer nog, geen van hen beiden bracht tijdens het persoonlijk onderhoud ter sprake dat E.A. van plan was om terug te keren. De vergoelijking in het verzoekschrift dat hij nog twijfelde om al dan niet terug te keren en zij geen melding wilden maken van zijn aarzelingen, overtuigt allerminst. Verzoekers broer had reeds op 6 juli 2020, dus ruim voor verzoekers' persoonlijk onderhoud, bij de Belgische asielinstanties ter kennis bracht dat hij wenste terug te keren en uit eigen beweging afstand deed van zijn verzoek om internationale bescherming (AD CGVS, map met landeninformatie). De bewering dat E.A. verzoekers nog niet had geïnformeerd van zijn afstand, overtuigt allerminst nu deze beslissing ook op verzoekers een zware impact heeft waardoor redelijkerwijs mag worden verwacht dat E.A. zijn broer en schoonzus onmiddellijk op de hoogte brengt van zijn afstand, te meer zij omwille van dezelfde problemen El Salvador zijn ontvlucht en daarom in België internationale bescherming hebben aangevraagd.

De commissaris-generaal kan dan ook worden bijgetreden waar hij stelt dat niet alleen deze observaties afbreuk doen aan de door verzoekers beweerde vrees, maar zij er ook doen aan twijfelen dat zij eerlijke en volledige verklaringen hebben afgelegd.

5.6. De vastgestelde omissies in hun verklaringen afgelegd bij de DVZ, wijten verzoekers aan het feit dat hen op deze dienst werd gevraagd zich tot de kern van hun relaas te beperken en enkel persoonlijke elementen aan te halen, reden waarom zij de moord op hun vriend niet vermeldde. Verzoekers weten echter niet te overtuigen. Zij hebben immers niet alleen nagelaten de moord op hun vriend te vermelden, een gebeurtenis waar verzoekster overigens naar verwijst als reden van hun vertrek uit El Salvador (notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8-10), maar ook de geuite doodsb bedreigingen ten aanzien van verzoeker lieten zij geheel onvermeld. Verzoeker beweert bij het CGVS nochtans dat hij na de doodsb bedreigingen zijn werk heeft opgezegd (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9-10), dat hij oprecht geloofde dat hij ter plaatse zou worden vermoord toen hem dit overkwam (CGVS, p. 11), en dat het deze gebeurtenis was die hen deed besluiten om het land te verlaten (CGVS, p. 13). Deze doodsb bedreigingen betreffen duidelijk een wezenlijk element in het relaas waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat verzoekers deze reeds bij de DVZ in het vervolgingsrelaas zouden vermelden. Een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, dient immers alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aan te brengen. Dit geldt zeker voor de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij moet dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat geen van beiden deze doodsb bedreigingen en de moord op hun vriend, bijzondere ingrijpende gebeurtenissen, ter sprake brachten bij de DVZ (verzoeker had het enkel over een vriend die kort voor hun vertrek verdween) toen gevraagd werd om te duiden waarom zij vreesden voor hun leven, is daarom niet geloofwaardig (CGVS vragenlijst, vraag 3.5). De commissaris-generaal merkt voorts op correcte wijze op: *“U stelt dat u bij DVZ alles hebt samengevat en dat u in angst leefde omdat u de afpersing niet kon betalen (CGVS, p.16). Nog los van het feit dat u niet kan worden gevolgd als u stelt dat de doodsb bedreigingen aan uw adres zonder meer kunnen worden gelijkgesteld aan afpersing, wat ook blijkt uit het feit dat volgens uw eigen verklaringen de meeste mensen in uw regio moesten betalen (CGVS, p.13), merkt het CGVS op dat u bij DVZ ook helemaal niet hebt verklaard dat u niet langer deze betalingen kon verrichten (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).”*

5.7. Voorts moet worden opgemerkt dat verzoekers op het CGVS bij het uiteenzetten van hun problemen tijdens hun vrij relaas bijzonder vaag en algemeen blijven. De commissaris-generaal overweegt terdege:

"Tijdens uw spontaan relaas blijft u ook bijzonder vaag en algemeen. Hoewel u nadrukkelijk werd verzocht om gedetailleerd tewerk te gaan (CGVS, p.8) onderneemt u nauwelijks een poging om te duiden wanneer de feiten zouden hebben plaatsgevonden: u hebt het slechts over twee gebeurtenissen in oktober (CGVS, p.9). U noemt ook geen enkele naam tijdens uw relaas (CGVS, p.8-12). Na uw spontaan relaas moet u er zelfs op worden gewezen dat u niet eens hebt verduidelijkt wie u vreest in El Salvador. U houdt het eerst op "de bendeleden" (CGVS, p.12) en het is pas wanneer u nogmaals expliciet wordt gevraagd om te zeggen welke bende u dan wel vreest, dat u toevoegt dat het gaat om leden van de "MS" (CGVS, p.12). Na bijkomende vragen geeft u ook nog de naam van de huidige leider van de bende: E.A.(...) (CGVS, p.13). Uw partner blijkt niet eens op de hoogte te zijn van deze naam: ze weet alleen dat de voornaam E.(...) is, en dit terwijl ze hem persoonlijk kent van op school (CGVS vrouw, p.9). Het is weinig geloofwaardig dat zij de naam van de aanstoker van uw beweerde problemen in El Salvador niet zou hebben onthouden. Dat uw partner zo weinig aandacht voor jullie eigen problemen aan de dag legt, relativeert tevens sterk de door jullie beweerde vrees. Overigens preciseert ook uw vrouw geen enkel van de beweerde feiten in ruimte of tijd tijdens haar spontaan relaas, en heeft ook zij niet geconcretiseerd wie jullie dan wel vrezen in jullie herkomstland (CGVS vrouw, p.8-9). Het is opnieuw pas nadat zij daarmee geconfronteerd wordt dat ze enige details geeft (CGVS vrouw, p.9)."

Het summiere verweer in voorliggend verzoekschrift dat verzoekers wel in staat waren om meerdere details te geven na verdere ondervraging door de protection officer, werpt hier geen ander licht op.

De Raad wijst er bovendien op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met hun verklaringen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers' relaas geloofwaardigheid mist. Verzoekers bleken niet alleen vaag en algemeen tijdens hun spontaan relaas, maar hun verklaringen zijn op vele punten weinig consistent en rondt tegenstrijdig. Zo merkt de Raad op dat verzoeker zelfs nadat hem wordt gevraagd om meer precieze informatie te geven, hij slechts bij benadering kan zeggen dat hij "eind oktober" een confrontatie had met de bendeleden, en "ongeveer dezelfde periode" verplicht werd om de sleutel van het naburige huis, die hij bewaarde, moest afgeven aan de bende (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p.13). Iets wat overigens incoherent is met wat verzoekster verklaarde. De commissaris-generaal stelt terecht: "(...) in haar versie van de feiten weigeren jullie de sleutel af te geven, en breken de bendeleden met geweld binnen in het huis (CGVS vrouw, p.8,13). Wanneer zij wordt gewezen op deze tegenstrijdigheid, stelt ze plotseling niet te weten of u de sleutel hebt afgegeven of niet (CGVS vrouw, p.13). Dat uw advocaat dat vergoelijkt met de hypothese dat u haar dat nooit hebt verteld (CGVS vrouw, p.22) is een post factum uitleg die slechts weinig kan overtuigen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat die precieze en consistente verklaringen aflegt over de feiten waarop hij of zij zich beroept, en u had geen enkele reden om dit te verzwijgen voor uw vrouw en integendeel alle belang om te zorgen dat zij in staat is om een correct en gedetailleerd overzicht te geven van de basis van jullie beweerde vrees. Uw vrouw kan trouwens ook niet meer precies zijn dan dat u "midden oktober" werd tegengehouden door bendeleden die wilden weten waarom jullie niet betaalden, en uiteindelijk beslisten dat u niet meer naar de maïsvelden mocht gaan totdat u had betaald (CGVS vrouw, p.8,9), en breidt het onzekerheidsinterval zelfs uit als haar wordt gevraagd naar de datum dat dit gebeurde door te schatten dat het "oktober, begin november" ergens was (CGVS vrouw, p.13). Dat u met de dood werd bedreigd door gewapende mannen komt in haar verklaringen dus niet voor. Dat er wapens bij betrokken waren voegt ze pas later toe (CGVS vrouw, p.14). Volgens uw advocaat blijkt uit deze verklaringen dat u de facto werd onteigend door de bende, die u ervan weerhield om naar uw gronden te gaan (CGVS vrouw, p.22). Zelfs indien aan deze beweerde gebeurtenissen geloof gehecht zou worden, quod non, dient er op gewezen te worden dat u zelf verklaarde geen gronden of huizen te bezitten, en enkel op andermans velden te hebben gewerkt (CGVS, p.6). Deze bewering mist dus elke feitelijke grondslag."

De bestreden beslissingen duiden verder ook op correcte en omstandige wijze aan:

"Bovendien verwijst uw vrouw niet naar deze gebeurtenis ergens in oktober als rechtstreekse aanleiding van jullie beslissing om te vluchten, zoals u doet (CGVS, p.13). Zij stelt integendeel dat jullie beslisten om te vertrekken uit El Salvador toen jullie op 02 november 2018 hoorden dat de bendeleden lachten met de moord op jullie verdwenen vriend (CGVS, p.8-9,10). Dat was de enige keer dat jullie ooit konden verstaan wat de bendeleden in het naburige huis zeiden (CGVS vrouw, p.16), wat op zich reeds een weinig geloofwaardige toevalligheid is. Van uw vriend A.(...) kan zij zich overigens ook niet de volledige naam herinneren (CGVS, p.10), en dat er ooit een zoekactie is geweest om uw vriend A.(...) terug te vinden kunnen jullie ook niet aantonen met eender welk bericht, foto, of ander overtuigingsstuk (CGVS vrouw, p.10). Dat bevreemdt des te meer omdat zijn familie de politie heeft ingeschakeld, waardoor toch

mag worden verondersteld dat er ruchtbaarheid werd gegeven aan deze onrustwekkende verdwijning (CGVS vrouw, p.11). Verder is het bijzonder ongeloofwaardig dat jullie als enige ontdekten dat uw vriend door bendeleden werd vermoord, maar dit nooit rechtstreeks of onrechtstreeks hebben gecommuniceerd aan zijn familie (CGVS vrouw, p.10,16).

U zelf stelt nadrukkelijk dat de bende “MS” u probeerde in te lijven toen ze in september het geld kwam ophalen (CGVS, p.14). Uw partner bevestigt anderzijds verschillende keren dat het de bende enkel ging om betalingen, cash of in natura (CGVS vrouw, p.11,13-14). Ze lijkt tijdens het persoonlijk onderhoud voor het eerst te horen dat de bende u zover probeerde krijgen dat u voor hen zou beginnen werken, en wijst resoluut van de hand dat er ooit zoiets gebeurd zou zijn (CGVS vrouw, p.15). Ook op dit punt slagen jullie er dus niet in om consistente en eenduidige verklaringen af te leggen.

Een laatste opvallende divergentie in jullie verklaringen betreft de gebeurtenissen sinds uw vertrek. Wanneer uw partner wordt gevraagd naar gebeurtenissen na jullie vertrek die verband houden met de door u beweerde problemen, verwijst ze enkel naar de verdwijning van uw neef, die volgens haar de stempel van de bende “MS” draagt (CGVS vrouw, p.9). In dat verband moet terloops worden aangestipt dat jullie ook van deze beweerde verdwijning niet eens een begin van bewijs neerleggen. Uw vrouw bevestigt later tijdens het interview nog dat de bende “MS” sinds jullie vertrek geen contact meer heeft genomen, en geen boodschappen hebben bezorgd (CGVS vrouw, p.11). Zij is dan ook de mening toegedaan dat jullie op dit moment geen enkele reden hebben om te denken dat er in El Salvador nog mensen naar jullie op zoek zijn nu (CGVS vrouw, p.17). Dat uw vrouw de zaken zo inschat wordt trouwens ook ondersteund door het feit dat zij op Facebook publiek heeft gemaakt dat jullie in Lommel wonen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde screenshots). Een en ander relateert trouwens ook het risico voor jullie familie in El Salvador om door bendeleden te worden gevisieerd als die ontdekken dat er familie in het buitenland woont, zoals jullie voorhouden (CGVS, p.11; CGVS vrouw, p.19). Dat uw advocaat stelt dat het gaat om een profiel onder een bijnaam, en niet haar officiële naam, is naast de kwestie aangezien op dit profiel, dat zij reeds sinds 2011 gebruikt en wordt gevolgd door talrijke vrienden, wel degelijk publiek werd gepost dat zij in Lommel woont. Dat haar vriendenlijst niet openbaar zichtbaar is maakt van dit profiel geen privéprofiel, zoals uw raadsman tevens nog lijkt te suggereren (CGVS vrouw, p.22). Uit de woorden en daden van uw partner blijkt duidelijk dat zij niet gelooft dat er enig gevaar aan verbonden is om wereldkundig te maken waar jullie momenteel verblijven. Zelf beweert u aanvankelijk ook dat er na uw vertrek uit El Salvador niets meer gebeurd is dat te maken heeft met uw problemen, behalve de verdwijning van uw neef (CGVS, p.12). Alleen op de dag van jullie vertrek zijn er bendeleden komen vragen waar u ergens was (CGVS, p.11,12). U lijkt deze verklaringen abrupt te wijzigen als u op het einde van uw persoonlijk onderhoud plots toevoegt dat de bende tot op heden voortdurend langskomt bij uw ouders om te vragen wanneer jullie terugkeren (CGVS, p.20). Uit de feitelijke vaststellingen blijkt dat u daar niet eerder over gesproken hebt, in weerwil van uw stelling dat u dat al ter sprake had gebracht (CGVS, p.20). U voegt er trouwens ook nog aan toe dat uw ouders soms aanwezig zijn in het huis waar jullie woonden (CGVS, p.20). Dat jullie er moesten vluchten omdat de bende die u viseerde het naburige huis had ingepalmd, maar uw ouders zelfs na rechtstreeks contact met de bendeleden op bezoek blijven gaan op datzelfde adres valt al niet in een logisch kader te wringen. Dat deze laattijdige toevoeging ook nog eens manifest strijdig is met het standpunt van uw vrouw, maakt ze al helemaal ongeloofwaardig.”

Door in het verzoekschrift vaagweg en summier te stellen dat “[d]e verschillende tegenstrijdigheden en vaagheden aangehaald door de verwerende partij [...] niet op[wegen] tegen de andere aspecten van verzoekers relaas waar zij doorleefd en gedetailleerd hun eigen ervaring hebben beschreven” zonder ook maar één concreet element aan te dragen, slagen verzoekers er niet in de voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

5.8. Andere determinerende motieven laten zij zelfs volledig ongemoeid, zoals het uitstel van hun vertrek uit El Salvador louter uit financiële overwegingen en het feit dat zij in de weken voor hun vertrek geen problemen meer kenden met de bende. Deze motieven blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

5.9. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat aan verzoekers’ verklaringen over de beweerde afpersing en bedreigingen door MS-13 en hun vrees om te worden vermoord, geen geloof kan worden gehecht.

Wat betreft hun ingeroepen vrees dat hun zoon mogelijk zou kunnen worden gerekruteerd, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat dit een louter speculatieve vrees is die zij op geen

enkele wijze concretiseren. Ook in het verzoekschrift slagen zij hier niet in; integendeel, zij laten dit motief volledig onbesproken.

Het geheel aan documenten en verzoekers' verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad hun vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie volstaat in deze niet, nu verzoekers er niet in slagen de concrete problemen zij zouden hebben, aannemelijk te maken. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

5.10. Verzoekers betogen nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd enerzijds omdat zij reeds in een negatief daglicht zijn komen te staan en anderzijds omwille van hun verblijf in het buitenland waardoor zij worden geacht over financiële middelen te beschikken. Zij benadrukken dat een toekomstgericht onderzoek vereist is.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *"El Salvador: Retour au pays des ressortissants"* van 9 januari en 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Uit de landeninformatie blijkt duidelijk dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *"certain returnees from abroad"* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *"depending on the particular circumstances of their case"* (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen door bendeleden van MS-13 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in het vizier zijn gekomen van deze bendes. Er zijn geen andere indicaties die erop wijzen dat verzoekers voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden van MS-13 stonden. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt ook niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem enig verhoogd risico zouden lopen om te worden gevisieerd door bendeleden.

Wat betreft verzoekers' profiel als Salvadoranen met familie die in het buitenland woont, maken zij evenmin aannemelijk dat zij omwille hiervan een verhoogd risico lopen bij terugkeer. Opnieuw kan worden gewezen op hun ongeloofwaardig bevonden problemen met de bende MS-13, die de renta zouden hebben verhoogd omdat zij familie in de Verenigde Staten hebben wonen. Dat dit profiel geen nood aan bescherming aannemelijk maakt kan, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, ook worden afgeleid uit de vaststelling dat hun familieleden in El Salvador ook dit profiel hebben, zonder dat verzoekers enige melding maken van problemen voor deze familieleden (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 19; notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 19). Verzoekers vader heeft zelf in de Verenigde Staten gewoond, en woont momenteel in hetzelfde kanton als dat waar verzoeker woonde (CGVS, p. 20). Zoals hierboven reeds opgemerkt, is verzoekers broer vrijwillig teruggekeerd naar El Salvador, wat genoegzaam aantoonst dat hij niet vreest te worden vervolgd. Verzoeker schat zelf trouwens dat het merendeel van de Salvadoraanse bevolking familieleden heeft wonen in de Verenigde Staten (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 19), waardoor dit gegeven met reden kan worden beschouwd als de norm, en niet als uitzondering.

Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat verzoekers omwille van het verblijf van familie in het buitenland bij terugkeer naar El Salvador door bendeleden zouden worden gevisieerd.

Het feit dat verzoekers een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing persoonlijk zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met MS-13 niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

5.11. Wat betreft het feit dat verzoekers neef F.J.A.M. de vluchtelingenstatus werd toegekend in België, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoekers dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming moet immers individueel worden beoordeeld. Verzoekers laten deze motivering geheel ongemoeid, waardoor deze gehandhaafd blijft.

5.12. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen en voor hen geen intern vestigingsalternatief mogelijk is.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geviséerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegeïmpliceerde geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo zou zijn dat iedereen een risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, zoals verzoekers betogen, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïmpliceerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeïmpliceerde geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoekers heden dreigen te worden vervolgd of geïmigreerd in El Salvador. Bijgevolg is verzoekers' verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

10. Wat betreft de rechten van verdediging, geven verzoekers niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit beginsel geschonden achten zodat de aangevoerde schending niet dienstig is.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES